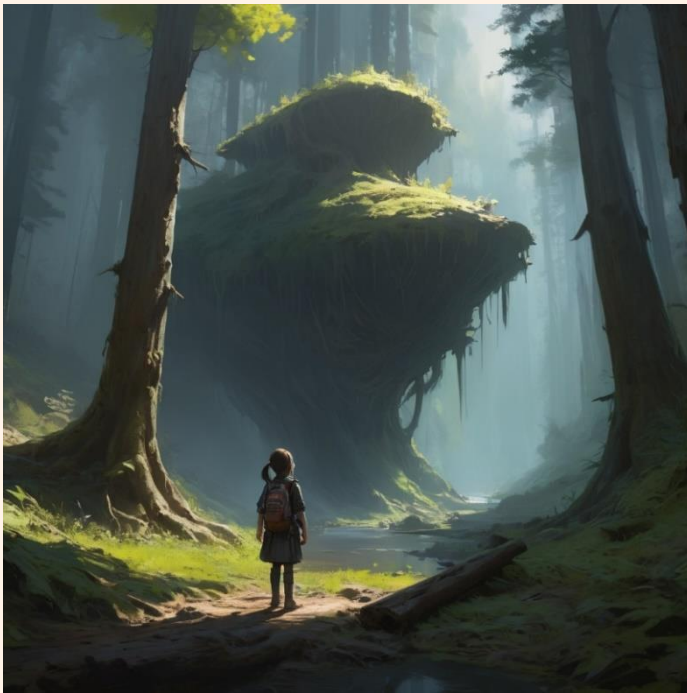

**Παιδική Λέσχη Ανάγνωσης Δημόσιας Ιστορικής
Βιβλιοθήκης Ανδριτσίνης «Οι μικροί ταξιδευτές»**

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Σχολικό έτος 2023-2024

Την ιστορία έγραψαν οι:

**Αμπαριώτη Μαργαρία, Κατσούλι Αλκιστίνα, Μιχαλακοπούλου
Θεοδώρα του Ηλία, Μιχαλακοπούλου Θεοδώρα του Μιχαήλ,
Πολύδωρου Ουρανία, Ρέππα Ασημίνα,
Ρέππα Χριστίνα, Σιελούλη Πηνελόπη,
Σιελούλης Γεώργιος και Σιελούλης Φίλιππος**

Η εικονογράφηση είναι προϊόν τεχνητής νοημοσύνης

Την ευθύνη δημιουργίας του ηλεκτρονικού βιβλίου είχαν οι:

Δρ Σταματία Κοτρέτσου

*Υπεύθυνη εκπαιδευτικών προγραμμάτων της
Δημόσιας Ιστορικής Βιβλιοθήκης Ανδρίτσαινας*

Χριστίνα Πρίνου

*Νηπιαγωγός, εξωτερική συνεργάτης της
Δημόσιας Ιστορικής Βιβλιοθήκης Ανδρίτσαινας*

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα σχολείο δίπλα στο ποτάμι. Μια μέρα η δασκάλα με τα παιδιά πήγαν εκδρομή στη λιμνούλα, που ήταν κοντά στο σχολείο, σε ένα πολύ όμορφο τοπίο. Εκεί υπήρχαν πολλά σπάνια είδη λουλουδιών και φυτών, πουλιών και πεταλούδων. Μόλις έφτασαν κάθισαν δίπλα στη λιμνούλα για να φάνε το δεκατιανό τους.

Ξαφνικά ένα κοριτσάκι γλίστρησε και ακούστηκε μια κραυγή «Βοήθεια, πέφτω». Όλοι γύρισαν προς το μέρος που ακούστηκε η φωνή και το αίμα τους πάγωσε. Η αγωνία ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό τους ...

Η Δανάη – έτσι έλεγαν το κοριτσάκι – βρέθηκε ξαφνικά σε έναν άγνωστο, παράξενο κόσμο που συναντούσε για πρώτη φορά στη ζωή της! Γυρνούσε για κάμποση ώρα από εδώ κι από εκεί, αλλά το μόνο που μπορούσε να δει μπροστά της ήταν πελώρια δέντρα και πυκνή βλάστηση. «Θεέ μου» αναφώνησε, «τι όμορφο δάσος, πόσο ψηλά δέντρα έχει! Και τι σπάνια είδη λουλουδιών». Όμως, ξαφνικά άρχισε να νοιώθει έναν μικρό φόβο, που όσο περνούσε η ώρα, τόσο αυτός μεγάλωνε.

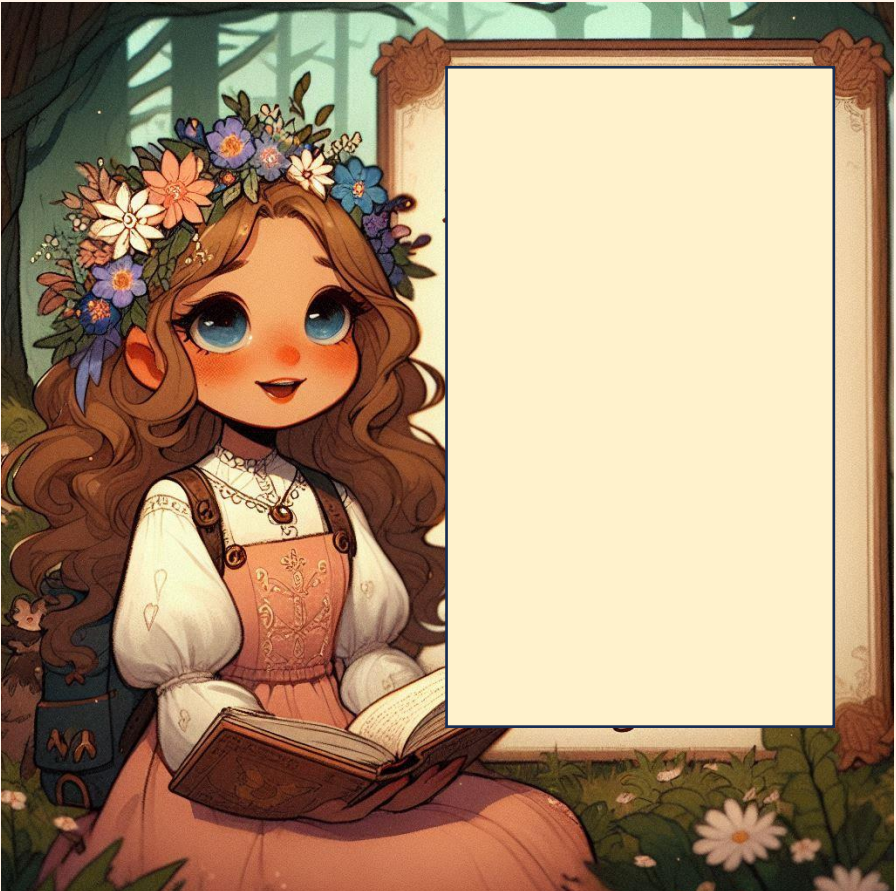
Όσο προχωρούσε η Δανάη, τόσο βρισκόταν και πιο βαθιά, στην καρδιά του δάσους. Θυμήθηκε τότε τα λόγια της δασκάλας της: «Όταν κάποτε νιώσεις ότι είσαι μόνη σου, μην το βάλεις κάτω! Σκέψου ότι θα τα καταφέρεις. Αρκεί να φέρεις στη σκέψη σου κάποιον που αγαπάς».

Έτσι, με αυτές τις σκέψεις και την εμπιστοσύνη στα λόγια της αγαπημένης της δασκάλας, η Δανάη κατάφερε να προχωρήσει αρκετά και να βγει σε ένα ξέφωτο.

Λίγο προτού η νύχτα ρίξει τα πέπλα της και δυσκολέψει ακόμα περισσότερο το μικρό κορίτσι, ακούστηκαν οι φωνές των φίλων της: «Ωω!» αναφώνησε γεμάτη ευτυχία, «μάλλον με ψάχνουν τα παιδιά, δεν είμαι πια μόνη! Η δασκάλα μου είχε δίκιο! Δεν άφησα το φόβο μου να νικήσει».

Σε πολύ λίγο, η Δανάη βρισκόταν ασφαλής στην τάξη του σχολείου της και η δασκάλα της την κοιτούσε με ένα χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπό της. «Τι μου συνέβη;» ρώτησε. «Πήγαμε σήμερα εκδρομή;»

«Αχ Δανάη μου!», είπε η δασκάλα, «ονειροπόλο μου κορίτσι! Σας είχα βάλει να γράψετε μια ιστορία φαντασίας μέσα σε ένα δάσος και να σκεφτείτε ποιος θα σας βοηθούσε να βγείτε από αυτό. Ποιος ξέρει σε ποια μονοπάτια τριγυρνούσε πάλι το μυαλουδάκι σου».

«Αφήστε το καλύτερα κυρία», είπε η Δανάη στη δασκάλα της και άρχισε να γράφει την παράξενη ιστορία...

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Διαβάστε την παράξενη ιστορία που έγραψαν οι μικροί ταξιδευτές της Δημόσιας Ιστορικής Βιβλιοθήκης Ανδρίτσαινας ...

